

A napokban több olyan hír jelent meg a sajtóban, amelyek igen fontos és nagy közérdeklődésre számot tartó témákról szóltak. Konkrétan Székelyföld autonómia státútumáról, a Székely Szabadság Napjáról, illetve a Székely Nemzeti Tanács elnökének az önkormányzatokhoz intézett nyílt leveléről, amelyben azt kéri tőlük, hogy hozzanak határozatot Székelyföldet érintő fontos kérdések ügyében. Ami számomra szemet szúrt, az a mód, ahogy vezető RMDSZ-es politikusok megnyilvánultak ezekben a témákban. Ez azért nagyon fontos, mert Kelemen Hunor elnökké választása után úgy tűnt, hogy kialakítható egy konstruktív párbeszéd és együttműködés az RMDSZ és a Székely Nemzeti Tanács között. Ugyan tavaly márciusban még egyfajta partizán-akció keretében vettek részt egyes helyi szervezetek meg vezetőik a Székely Szabadság Napjának előkészítésében és lebonyolításában, de létezett párbeszéd a két szervezet vezetői között, a Székelyek Nagy Menetelése pedig meghozta azt a régen várt együttműködést, aminek igen nagy szerepe lehet abban, hogy mikorra lesz végre autonóm régió Székelyföld.

S akkor mit látni a sajtóban most?

Túl a tetemes késésen (hisz tavaly december közepére ígérték az RMDSZ vezetői azt, hogy az elkészült státútum-tervezetüket közvitára bocsátják), immár teljes a káosz ezen a téren. Egyik vezető politikus azt mondja, hogy még hónapokba telik, míg a tervezet elkészül, a másik azt nyilatkozza, hogy márciusban közzéteszik, a harmadik meg azt állítja, hogy már készen is van, sőt, két változat is van belőle, de taktikai okokból még nem teszik közzé azokat.

A Székely Szabadság Napjáig jó három hét van, s most hosszas hallgatás után kiderül, hogy az RMDSZ hivatalos álláspontja az, hogy nincs álláspontja. A területi szervezetekre van bízva, hogy mozgósítanak, részt vesznek, vagy netán tüntetően távol maradnak. Indoklás pedig semmi, hogy nehogy meg lehessen érteni, hogy az utcai tüntetés eszköze miért volt jó és hasznos négy hónappal ezelőtt, s miért nem az most.

Végül ama önkormányzati határozat-tervezetről - aminek az elfogadását a Székely Nemzeti Tanács szorgalmazza - azt nyilatkozzák az RMDSZ vezetői, hogy ismerik jó ideje, több körben egyeztettek róla a Székely Nemzeti Tanács elnökével, de még nincs végleges álláspontjuk róla, ugyanakkor nem biztosak benne, hogy helyes, hogy ezt kell most tenni, majd véleményt mond róla az RMDSZ Önkormányzati Tanácsa, stb, stb.

Távol áll tőlem hogy azt állítsam, hogy tudom, mi jár az RMDSZ vezetők fejében. Nem tudom. Egy dolog ellenben biztos: ha ezeket a mozaik-darabokat egymás mellé rakjuk, az a teljesen logikus következtetés is levonható, hogy tulajdonképpen semmi mással nem foglalkoznak, csak az időhúzással. Olyan jó Pató Pál módjára, mindent még elemeznek, még vizsgálják, egyeztetnek, egy dolgot azonban garantáltan nem tesznek: nem mondanak ezekről a fontos témákról határozott és egyértelmű véleményt, illetve nem lépnek egy tapodtat sem előre. Hogy így van-e, vagy ez csak a látszat, nem tudhatom. Abban azonban egészen biztos vagyok, hogy ha sikeresen akarnak szerepelni az EP-választásokon, akkor a következő hetekben keményen el kell kezdjenek dolgozni azon, hogy ezen a látszaton változtassanak!

Székelyföld, a székely autonómia szemszögéből nézve mindezt, úgy gondolom, hogy a helyzet egyáltalán nem jó (mert például egészen biztos másképp mozdulnak az RMDSZ színeiben megválasztott székelyföldi polgármesterek akkor, ha a párt vezetőitől nem azt hallják, hogy még egyeztetni kell a témában, hanem azt, hogy ez szerintük fontos lépés, rajta, mindenhol tűzzék napirendre és fogadják el a határozatot), de van rá esély, hogy rövid távon jobbra fordul. S még azt is gondolom, hogy ha az RMDSZ képviselőket akar küldeni Brüsszelbe, akkor célszerű lesz

a legrövidebb időn belül visszatérnie arra az útra, amelyről nem tudni miért, de tavaly október végén - a Székelyek Nagy Menetelése után - éles kanyarral letért.

(forrás: http://blog.erdely.ma/arus_zsolt/2014/02/14/a-latszat/)